

13 Ιουνίου 2013

Της Αναλήψεως

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Συναξαριακές Μορφές

Η Ανάληψη του Κυρίου – δεύτερο μισό 15ου αιώνα μ.Χ., άγνωστος ζωγράφος του Χάνδακα

Εορτάζει 39 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.

«Ο Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανούς, ἵνα πέμψῃ τὸν Παράκλητον τῷ κόσμῳ, οἱ οὐρανοὶ ἡτοίμασαν τὸν θρόνον αὐτοῦ, νεφέλαι τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, Ἀγγελοι θαυμάζουσιν, ἄνθρωπον ὅρῶντες ὑπεράνω αὐτῶν, ὁ Πατὴρ ἐκδέχεται, ὃν ἐν κόλποις ἔχει συναϊδιον, Τὸν Πνεῦμα τὸ ἅγιον κελεύει πᾶσι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ, Ἐρατε πύλας οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, Πάντα τὰ ἔθνη κροτίσατε χείρας. ὅτι ἀνέβη Χριστός, ὅπου ἦν τὸ πρότερον».

Ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός μετά την λαμπροφόρο Ανάστασή Του από τους νεκρούς, δεν εγκατέλειψε αμέσως τον κόσμο, αλλά συνέχισε για σαράντα ημέρες να εμφανίζεται στους μαθητές Του (Πράξ.1,3). Αυτές οι μεταναστάσιμες εμφανίσεις Του προς αυτούς είχαν πολύ μεγάλη σημασία. Έπρεπε οι πρώην δύσπιστοι και φοβισμένοι μαθητές να βιώσουν το γεγονός της Αναστάσεως του Διδασκάλου τους και να αποβάλλουν κάθε δισταγμό και ψήγμα απιστίας για Εκείνον.

Την τεσσαρακοστή λοιπόν ημέρα, σύμφωνα με το Ευαγγέλιο του Λουκά, ο Κύριος τους μαθητές του «εξήγαγε ἔξω ἐώς τη Βηθανία», στο όρος των Ἐλαιών όπου συνήθως προσηύχετο. «Καὶ αφού σήκωσε τα χέρια του, τους ευλόγησε». (Λουκά 24,50) και «ευλογώντας τους, εχωρίσθηκε απ' αυτούς και εφέρετο πρός τα πάνω, στον ουρανό» μέχρι που τον ἔχασαν από τα μάτια τους. Καὶ μετά αφού Τον προσκύνησαν επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ με χαρά μεγάλη και ἔμεναν συνεχώς στο ναό υμνολογώντας και δοξολογώντας το Θεό.

Ο ευαγγελιστής Μάρκος, περιγράφοντας πιο λακωνικά το θαυμαστό και συνάμα συγκινητικό γεγονός, αναφέρει πως μετά από την ρητή αποστολή των μαθητών σε ολόκληρο τον κόσμο κηρύττοντας και βαπτίζοντας τα ἔθνη, «ἀνελήφθη εἰς τὸν ουρανὸν καὶ εκάθισεν εκ δεξιῶν του Θεού. Εκείνοι δε εξελθόντες εκήρυξαν πανταχού, του Κυρίου συνεργούντος καὶ τον λόγον βεβαιούντος δια των επακολουθούντων σημείων» (Μαρκ.16,19-20).

Αυτή η ευλογία είναι πια η αρχή της Πεντηκοστής. Ο Κύριος ανέρχεται για να μας στείλει το παράκλητο Πνεύμα, όπως λέγει το τροπάριο της εορτής: «Ἄνυψωθηκες

στη δόξα, Χριστέ Θεέ μας, αφού χαροποίησες τους μαθητές σου με την επαγγελία του Αγίου Πνεύματος και βεβαιώθηκαν από την ευλογία σου».

Η Ανάληψη του Κυρίου μας Ιησού Χριστού αποτελεί αναμφίβολα το θριαμβευτικό πέρας της επί γης παρουσίας Του και του απολυτρωτικού έργου Του. «Ανελήφθη εν δόξῃ» για να επιβεβαιώσει την θεία ιδιότητά Του στους παριστάμενους μαθητές Του. Για να τους στηρίξει περισσότερο στον τιτάνιο πραγματικά αγώνα, που Εκείνος τους ανάθεσε, δηλαδή τη συνέχιση του σωτηριώδους έργου Του για το ανθρώπινο γένος.

Ο Κύριος Ιησούς Χριστός ανήλθε στους ουρανούς, αλλά δεν εγκατέλειψε το ανθρώπινο γένος, για το οποίο έχυσε το τίμιο Αίμα Του. Μπορεί να κάθισε στα δεξιά του Θεού στους ένδοξους ουρανούς, όμως η παρουσία Του εκτείνεται ως τη γη και ως τα έσχατα της δημιουργίας. Άφησε στη γη την Εκκλησία Του, η οποία είναι το ίδιο το αναστημένο, αφθαρτοποιημένο και θεωμένο σώμα Του, για να είναι το μέσον της σωτηρίας όλων των ανθρωπίνων προσώπων, που θέλουν να σωθούν. Νοητή ψυχή του σώματός Του είναι ο Θεός Παράκλητος, «το Πνεύμα της αλήθειας» (Ιωάν. 15,26), ο Οποίος επεδήμησε κατά την αγία ημέρα της Πεντηκοστής σε αυτό, για να παραμείνει ως τη συντέλεια του κόσμου.

Η σωτηρία συντελείται με την οργανική συσσωμάτωση των πιστών στο θεανδρικό Σώμα του Χριστού. Αυτό εννοούσε, όταν υποσχόταν στους μαθητές Του: «Ιδού εγώ μεθ' υμών ειμί πάσας τας ημέρας ἔως της συντελείας του αιώνος» (Ματθ.28,20).

Ευαγγελική περικοπή (Ιωαν. 24: 36-53)

«36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐστη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. 37 πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν. 38 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Τί τεταραγμένοι ἐστέ, καὶ διατί διαλογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; 39 ἔδετε τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἔγώ είμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἔδετε, ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὄστεα οὐκ ἔχει

καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. 40 καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας. 41 ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων εἶπεν αὐτοῖς· Ἐχετέ τι βρώσιμον ἐνθάδε; 42 οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἵχθύος ὄπτοῦ μέρος καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου, 43 καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν ἔφαγεν. 44 εἶπε δὲ αὐτοῖς· Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ἔλαλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὧν σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μωϋσέως καὶ προφήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ. 45 τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς, 46 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὅτι Οὕτω γέγραπται καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, 47 καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἀφεσιν ἀμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξάμενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ. 48 ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων. 49 καὶ ἴδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ' ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ ἔως οὗ ἐνδύσησθε δύναμιν ἐξ ὑψους. 50 Ἐξῆγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἔως εἰς Βηθανίαν, καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εὐλόγησεν αὐτούς. 51 καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτοὺς διέστη ἀπ' αὐτῶν καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν. 52 καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες αὐτὸν ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης, 53 καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ Ἱερῷ αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν Θεόν. Ἄμήν».

Αποστολικόν Ανάγνωσμα (Πραξ. 1: 1-12)

«1 Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποιησάμην περὶ πάντων, ὡς Θεόφιλε, ὃν ἥρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν 2 ἄχρι ἣς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς ἀποστόλοις διὰ Πνεύματος ἀγίου οὓς ἔξελέξατο ἀνελήφθη· 3 οἵς καὶ παρέστησεν ἐαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν ἐν πολλοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὄπτανόμενος αὐτοῖς καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. 4 καὶ συναλιζόμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσολύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρὸς ἣν ἥκούσατέ μου· 5 ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι ἀγίῳ οὐ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. 6 οἱ μὲν οὖν συνελθόντες ἐπηρώτων αὐτὸν λέγοντες· Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραήλ; 7 εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Οὐχ ὑμῶν ἐστι γνῶναι χρόνους ἢ καιροὺς οὓς ὁ πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ Ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ, 8 ἀλλὰ λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε μου μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλήμ καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαΐᾳ καὶ Σαμαρείᾳ καὶ ἔως ἐσχάτου τῆς γῆς. 9 καὶ ταῦτα εἰπὼν βλεπόντων αὐτῶν ἐπήρθη, καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. 10 καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανὸν

πορευομένου αύτοῦ, καὶ ἵδοὺ ἄνδρες δύο παρειστήκεισαν αὐτοῖς ἐν ἐσθῆτι λευκῇ, 11 οἱ καὶ εἶπον· Ἀνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανὸν, οὗτως ἐλεύσεται, ὃν τρόπον ἐθεάσασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανὸν. 12 Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ ἀπὸ ὅρους τοῦ καλουμένου ἔλαιῶνος, ὃ ἐστιν ἔγγυς Ἱερουσαλήμ, σαββάτου ἔχον ὄδόν.».

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

ΑΓΙΟΥ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΛΑΜΑ

«Βλέπετε αυτή τη κοινή για μας εορτή και ευφροσύνη, την οποία ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός εχάρισε με την ανάσταση και ανάληψή του στους πιστούς; Επήγασε από θλίψη.

Βλέπετε αυτή τη ζωή, μάλλον δε την αθανασία; Επιφάνηκε σε μας από θάνατο.

Βλέπετε το ουράνιο ύψος, στο οποίο ανέβηκε κατά την ανύψωσή του ο Κύριος και την υπερδεδοξασμένη δόξα που δοξάσθηκε κατά σάρκα; Το πέτυχε με τη ταπείνωση και την αδοξία. Όπως λέγει ο απόστολος γι' αυτόν, «εταπείνωσε τον εαυτό του γενόμενος υπήκοος μέχρι θανάτου, και μάλιστα σταυρικού θανάτου, γι' αυτό κι' ο Θεός τον υπερύψωσε και του χάρισε όνομα ανώτερο από κάθε όνομα, ώστε στο όνομα του Ιησού να καμφθεί κάθε γόνατο επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων και να διακηρύξει κάθε γλώσσα ότι ο Ιησούς Χριστός είναι ο Κύριος σε δόξα Θεού Πατρός». (Φιλιπ. 2: 8-11).

Εάν λοιπόν ο Θεός υπερύψωσε το Χριστό του για το λόγο ότι ταπεινώθηκε, ότι ατιμάσθηκε, ότι πειράσθηκε, ότι υπέμεινε επονείδιστο σταυρό και θάνατο για χάρη μας, πως θα σώσει και θα δοξάσει και θα ανυψώσει εμάς, αν δεν επιλέξωμε τη ταπείνωση, αν δεν δείξουμε τη προς τους ομοφύλους αγάπη, αν δεν ανακτήσωμε τις ψυχές μας δια της υπομονής των πειρασμών, αν δεν ακολουθούμε δια της

στενής πύλης και οδού, που οδηγεί στην αιώνια ζωή, τον σωτηρίως καθοδηγήσαντα σ' αυτήν; «διότι, και ο Χριστός ἐπάθε για μας, αφήνοντάς μας υπογραμμό (παράδειγμα), για να παρακολουθήσουμε τα ίχνη του». (Α' Πέτρ. 2:21).

Η ενυπόστατος Σοφία του υψίστου Πατρός, ο προαιώνιος Λόγος, που από φιλανθρωπία ενώθηκε μ' εμάς και μας συναναστράφηκε, ανέδειξε τώρα εμπράκτως μια εορτή πολύ ανώτερη και από αυτή την υπεροχή. Γιατί τώρα γιορτάζουμε τη διάβαση, της σ' αυτόν ευρισκομένης φύσεώς μας, όχι από τα υπόγεια προς την επιφάνεια της γης, αλλά από τη γη προς τον ουρανό του ουρανού και προς τον πέρα από αυτόν θρόνο του δεσπότη των πάντων.

Σήμερα ο Κύριος όχι μόνο στάθηκε, όπως μετά την ανάσταση, στο μέσο των μαθητών του, αλλά και αποχωρίσθηκε από αυτούς και, ενώ τον έβλεπαν, αναλήφθηκε στον ουρανό και εισήλθε στ' αληθινά άγια των αγίων «και εκάθησε στα δεξιά του Πατρός πάνω από κάθε αρχή και εξουσία και από κάθε όνομα και αξίωμα, που γνωρίζεται και ονομάζεται είτε στον παρόντα είτε στον μέλλοντα αιώνα».(Εφ. 1:20)

Γιατί λοιπόν στάθηκε στο μέσο τους κι' έπειτα τους συνόδευσε; «Τους εξήγαγε, λέγει, έξω έως τη Βηθανία», αλλά «και αφού σήκωσε τα χέρια του, τους ευλόγησε». (Λουκά 24:50). Το έκαμε για να επιδείξει τον εαυτό του ολόκληρο σώο και αβλαβή, για να παρουσιάσει τα πόδια υγιή και βαδίζοντα σταθερά, αυτά που υπέστησαν τα τρυπήματα των καρφιών, τα ομοίως επί του σταυρού καρφωμένα χέρια, την ίδια τη λογχισμένη πλευρά, αν έφεραν πάνω τους, τους τύπους των πληγών, προς διαπίστωση του σωτηριώδους πάθους.

Εγώ δε νομίζω ότι δια του «στάθηκε στο μέσο των μαθητών» δεικνύεται και το ότι αυτοί στηρίχθηκαν στη πίστη προς αυτόν, με αυτή τη φανέρωση και ευλογία του. Γιατί δεν στάθηκε μόνο στο μέσο όλων αυτών, αλλά και στο μέσο της καρδιάς του καθενός, γιατί από εκείνη την ώρα οι απόστολοι του Κυρίου έγιναν σταθεροί και αμετακίνητοι.

Στάθηκε λοιπόν στο μέσο τους και τους λέγει, «ειρήνη σε σας», τούτη τη γλυκιά

και σημαντική και συνηθισμένη του προσφώνηση. Την διπλή ειρήνη, προς το Θεό που είναι γέννημα της ευσέβειας και αυτή που έχουμε οι άνθρωποι μεταξύ μας. Και καθώς τους είδε φοβισμένους και ταραγμένους από την ανέλπιστη και παράδοξη θέα, γιατί νόμισαν ότι βλέπουν πνεύμα – φάντασμα, αυτός τους ανέφερε πάλι τους διαλογισμούς της καρδιάς των, και αφού έδειξε ότι είναι αυτός ο ίδιος, πρότεινε τη διαβεβαίωση δια της εξετάσεως και ψηλαφήσεως. Ζήτησε φαγώσιμο, όχι γιατί είχε ανάγκη τροφής, αλλά για επιβεβαίωση της αναστάσεώς του.

Έφαγε δε μέρος ψητού ψαριού και μέλι από κηρύθρα, που είναι και αυτά σύμβολα του μυστηρίου του. Δηλαδή ο Λόγος του Θεού ένωσε στον εαυτό του καθ' υπόσταση τη φύση μας, που σαν ιχθύς κολυμπούσε στην υγρότητα του ηδονικού και εμπαθούς βίου, και την καθάρισε με το απρόσιτο πυρ της Θεότητός του. Με κηρύθρα δε μελισσιού μοιάζει η φύση μας γιατί κατέχει το λογικό θησαυρό τοποθετημένο στο σώμα σαν μέλι στη κηρύθρα. Τρώγει από αυτά ευχαρίστως γιατί καθιστά φαγητό του τη σωτηρία του καθενός από τους μετέχοντας της φύσεως. Δεν τρώει ολόκληρο, αλλά μέρος «από κηρύθρα μέλι» επειδή δεν πίστευσαν όλοι και δεν το παίρνει μόνος του, αλλά προσφέρεται από τους μαθητές, γιατί του φέρνουν μόνο τους πιστεύοντες σ' αυτόν, χωρίζοντάς τους από τους απίστους.

Κατόπιν τους υπενθύμισε τους λόγους του πριν το πάθος, που όλοι πραγματοποιήθηκαν. Τους υποσχέθηκε να τους στείλει το άγιο Πνεύμα, τους είπε να καθίσουν στην Ιερουσαλήμ μέχρι να λάβουν δύναμη από ψηλά. Μετά τη συζήτηση ο Κύριος τους έβγαλε από το σπίτι και τους οδήγησε έως τη Βηθανία και αφού τους ευλόγησε, όπως αναφέραμε, αποχωρίσθηκε από αυτούς και ανυψώθηκε προς τον ουρανό, χρησιμοποιώντας νεφέλη σαν όχημα και ανήλθε ενδόξως στους ουρανούς, στα δεξιά της μεγαλοσύνης του Πατρός, καθιστώντας ομόθρονο το φύραμά μας.

Καθώς οι Απόστολοι δεν σταματούσαν να κοιτάζουν τον ουρανό, με τη φροντίδα των αγγέλων πληροφορούνται ότι έτσι θα έλθει πάλι από τον ουρανό και «θα τον ιδούν όλες οι φυλές της γης, να έρχεται πάνω στις νεφέλες του ουρανού». (Ματθ. 24: 30). Τότε οι μαθητές αφού προσκύνησαν από το Όρος των Ελαιών, από όπου αναλήφθηκε ο Κύριος, επέστρεψαν στην Ιερουσαλήμ χαρούμενοι, αινώντας και ευλογώντας το Θεό και αναμένοντες την επιδημία του θείου Πνεύματος.

Όπως λοιπόν εκείνος έζησε και απεβίωσε, αναστήθηκε και αναλήφθηκε, έτσι κι' εμείς ζούμε και πεθαίνουμε και θα αναστηθούμε όλοι. Την ανάληψη όμως δεν θα πετύχουμε όλοι, αλλά μόνο εκείνοι για τους οποίους ζωή είναι ο Χριστός και ο θάνατος είναι κέρδος, όσοι προ του θανάτου σταύρωσαν την αμαρτία δια της μετανοίας, μόνο αυτοί θα αναληφθούν μετά την κοινή ανάσταση σε νεφέλες προς συνάντηση του Κυρίου στον αέρα. (Α' Θεσ. 4:17).

Ας έρθουμε στο υπερώο μας, στο νου μας προσευχόμενοι, ας καθαρίσουμε τους εαυτούς μας για να πετύχουμε την επιδημία του Παρακλήτου και να προσκυνήσουμε Πατέρα και Υιό και άγιο Πνεύμα, τώρα και πάντοτε και στους αιώνες των αιώνων. Γένοιτο».

Απολυτίκιον

„Ηχος δ'.

Άνελήφθης ἐν δόξῃ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, χαροποιήσας τοὺς Μαθητάς, τὴ ἐπαγγελία τοῦ ἀγίου Πνεύματος, βεβαιωθέντων αὐτῶν διὰ τῆς εὐλογίας, ὅτι σὺ εὶς οὐ Υἱός τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρωτὴς τοῦ κόσμου

Αντρέι Ρουμπλιόβ - Η Ανάληψη του Κυρίου, 1410 μ.Χ.

Η Ανάληψη του Κυρίου

Η Ανάληψη του Κυρίου

Η Ανάληψη του Κυρίου

Η Ανάληψη του Κυρίου – I. Ν. Αγίου Τυχικού Κύπρος

Η Ανάληψη του Κυρίου

Πηγή: [.saint.gr](http://saint.gr)